

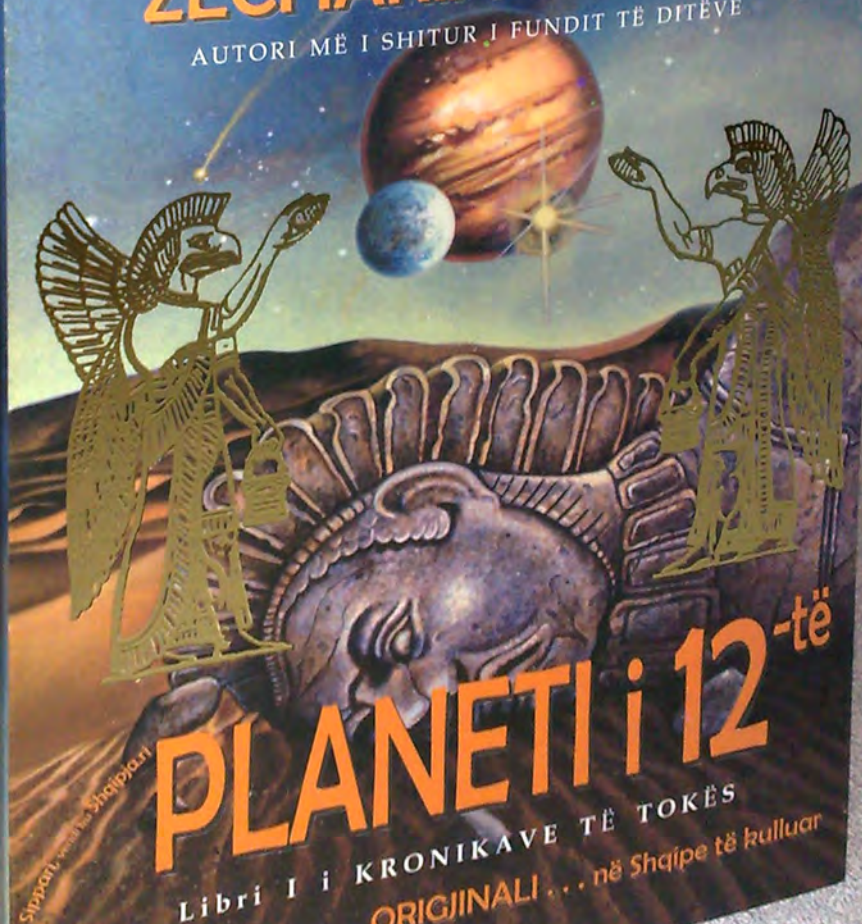
LIBER STUDIUM
Mitologji - Histori

TABU-SHEMBËSI MË I SHITUR!
DËSHMI E QARTË DHE E PAKUNDËRSHTUESHME E ZANAFILLËS
SË TOKËS DHE E TË PARËVE QIELLORE TË NJERIUT

ZECHARIA SITCHIN

AUTORI MË I SHITUR I FUNDIT TË DITËVE

PLANETI i 12^{-të}

Libri I i KRONIKAVE TË TOKËS

ORIGJINALI ... në Shqipëri të kulluar

Shqipëri, me autor Zecharia Sitchin

ZECHARIA
SITCHIN

PLANETI I 12^{-TË}

NINURTA
ENSIGAL i ENLIL-IT
(E.NISI.GJAL i ENLIL-i)

“NJË NGA LIBRAT MË TË RËNDËSISHËM QË ËSHTË SHKRUAR NDONJËHERË MBI ZANAFILLËN E TOKËS.”

REVISTA “EAST-WEST”

- Si ngjau që Nefilim-ët - flori-kërkues të ardhur nga një planet i largët - përdorën klonimin për të krijuar qenie tokësore të ngjashme me ata vetë?
- Përse këta “zota” kërkuan shkatërrimin e njerëzimit nëpërmjet Përmbytjes së Madhe 13.000 vjet më parë?
- Çfarë ndodh kur planeti i tyre rikthehet në afërsi të Tokës një herë në tridhjetegjashtë shekuj?
- A ka përplasje mes Biblës dhe Shkencës?
- A jemi vetëm?

Planeti i 12-të

“Studim me peshë . . .

Për mijëra vjet priftërinj, poetë,
e shkencëtarë janë përpjekur
të shpjegojnë si filloi jeta . . .

Tani një studiues i njohur ka dalë me një teori
që është më e habitëshmjë nga të gjitha.”

United Press International

PËRMBAJTJA

Dy fjalë lexuesit	vi
Shënim i Autorit	vii
Hyrje: Zanafilla	ix
Mbi Burimet	xii
1 Fillimi i Pafundëm	1
2 Qytetërimi i Papritur	12
3 Zota të Qiellit e Tokës	54
4 Shumeri: Vend i Zotave	92
5 Nefilim-ët: Njerëzit e Raketave flakëruese	134
6 Planeti i Dymbëdhjetë	180
7 Epika e Krijimit	212
8 Mbretërimi i Qiellit	245
9 Ulja në Planetin Tokë	268
10 Qytetet e Zotave	294
11 Kryengritja e Anunnaki-ve	324
12 Krijimi i Njeriut	350
13 Fundi i Gjithë Mishtorëve	378
14 Kur Zotat ikën nga Toka	404
15 Mbretërimi në Tokë	431
Burimet	442
Indeksi	446

Dy fjalë lexuesit:

Përkthimi i këtij libri ka qenë për mua jo vetëm një sfidë. Ka qenë një detyrim për ta ngjizur në Shqip, se veç materialit të gjerë e konceptformues për qytetërimin e parë të botës, atë Shumer, dhe për tërë kulturat e lashta, libri na jep plot fije të reja për vetë zanafillën tonë.

Me përpjekjen për të qenë një shqipërim i saktë e me gjuhë të pastër Shqipe, i është kushtuar vëmendje paraqitjes së përpiktë të fjalëve Shumere ashtu siç kanë qenë në origjinalin anglisht, me germa kapitale. Vëmendjen e duhur kanë patur edhe vargjet nga epikat e lashta, si edhe ilustrimet e shumta që e plotësojnë dhe e bëjnë librin një studim të mirëfilltë shkencor.

Ateistit shqiptar, të painformuar, libri i siguron fije të shumta që do t'ia arsyetojnë e njëkohësisht do t'ia lëkundin ca koncepte themelore për jetën. . . .

Emrat e lashtë të vendeve e sundimtarëve dhe të astronomisë së përsosur në një shkallë të pabesueshme për mbi 4.000 vjet më parë, janë elementi më joshës për kureshtjen tonë, se vetë ata emra na i thonë veçoritë e tyre, . . . në Shqip. Kapitulli i shtatë “Epika e Krijimit,” që është thelbi i librit, na paraqet një zanafillë shkencore të sistemit diellor të treguar nga vetë zotat dhe të shkruar e përsëritur në tërë kulturat antike duke nisur me Shumerët, e vijuar me Babilonasit dhe Hindusët. Termat astronomikë Shumerë lidhen si një varg i artë e tepër logjik, me të gjitha përshkrimet e kësaj rrëfenje të lashtë duke na e ritreguar dhe rivërtetuar gjithë sa thotë autori, përmes zberthimit të tyre në fjalëzat e Shqipes. Planeti i 12-të, apo Shar-i, sharroi planetin amë të Tokës, Tiamat-in; Shar-i quhet edhe Nibiru, një bir i Diellit, kur vjen në planin e orbitës së sistemit diellor mes asteroidëve. Shar-i apo An-i na jep konceptin e skajit apo anës si edhe të anit të femrës, të krijuesit, se ai është Zoti që krijoi Tokën, planetin tonë KI(ky) apo Ketu. Gjithashtu Nefilim-ët, Annunaki-t e fillimit nxirrnin ar në Arali, në KUR.NUG.IA, vendin nga “kurrë nuk kthehesh,” e plot gjetje si këto.

Si mundëj që Shumerët t'i zotëronin të tilla dije astronomike?

Përgjigjet janë këtu, e unë besoj, se ky libër do jetë një ushqim shpirtëror për të gjithë ata që kanë kureshtje për historinë dhe zanafillën e njerëzimit, po edhe tonën si shqiptarë. Gjuha është monumenti i epërm, trashëgim për ne nga lashtësia. . . .

Anastas Shuke
Studues, Përkthyes

SHËNIM I AUTORIT

KY BOTIM i *Planetit të Dymbëdhjetë* i paraqitet lexuesit në krenim të një ngjarjeje të dyfishtë. Së pari, botimit të volumit të shtatë e të fundit të serisë së *Kronikave të Tokës; dhe* së dyti, ai shënon **përvjetorin e tridhjetë** të botimit fillestar të *Planetit të Dymbëdhjetë*, librit të parë në këtë seri.

Në historinë e botimeve, veçanërisht të atyre studimore, pak libra qëndrojnë kaq gjatë në shtyp. *Planeti i Dymbëdhjetë* arriti jo vetëm ta bëjë këtë, por ta bëjë në mënyrë tepër vepruese: Ky volum përfaqëson shtypin për të **dyzetepestën** herë të botimit modest fillestar nga “Avon Books” – një rekord! – dhe përkon me përkthimin e librit në gjuhën e njëzetënjëtë (Koreane).^{*} Botuar e ribotuar në anglisht dhe në gjuhë të tjera të ndryshme, me kopertina të forta apo të thjeshta, të prodhimt masiv apo si libër xhepi dhe formate të tjerë (përfshirë ato për të verbërit dhe botimet në kasetë audio), libri ka arritur të miliona lexues, është cituar (ose keq-cituar) në libra të tjerë, dhe ka kaluar përmes kritikës e diskutimeve në artikuj të panumërt e në radio, televizion, dhe në më tepër se gjysmë milioni adresash interneti. Ai është, me të gjitha standartet, një “klasik”.

Kur nisa ta shkruaja, nuk e kisha idenë se libri do të kapte të tilla lartësi, apo se do ish fara e një sere prej shtatë librash (dhe katër libra shoqërues). Në fakt, s’e kisha as idenë se ai do kish fjalën “planet” në titull. Gjithçka që doja të gjeja ishte se cilët qenë “*Nefilim-ët*” bibliqë. Të kuptuarit se ata qenë *Anunnak-ët* Shumerë (*ata që erdhën* nga qielli në Tokë) hapi para meje horizonte të reja kërkimi dhe arsyetimi. Kapërcimi më i madh ishte ideja se Epika Shumero-Babilonase e Krijimit që një dokument i përsosur shkencor. Përfundimet që rrodhën lidhur me praninë e një planeti tjetër në sistemin tonë diellor, me zanafillën e jetës në Tokë, dhe udhëtimet në hapësirë, paralajmëruan shumë zbulime të mëvonshme në astronomi, gjenetikë, e në fusha të tjera të shkencës të cilat ishin të paimagjinueshme në kohën kur u shkrua ky libër, tridhjetë vjet më parë.

Libri i qëndron kohës, besoj unë, sepse na tregon të vërtetën për vetë zanafillën tonë – dhe që NE NUK JEMI VETËM.

Zecharia Sitchin
Nju Jork, Tetor 2006

^{*}) *Shqipja është gjuha e 26-të.*

September 2010, Tirana, Albania

Would Sumerian Language and Assyriology be a further possibility to Albanian historical linguistics and Albanology?

ANASTAS S. SHUKE
Scholar – Assyriology/Sumerology
Alb-Science Institute
Tirana, ALBANIA
anastas.shuke@gmail.com

Abstract

The study of Sumerian, of prime importance for knowing Sumerian civilization, despite of advancements, is “still at an imperfect stage, with fundamental questions yet to be resolved” (J.L.Hayes). To the contributions of comparative studies of ANE, Europe, Asia, and Africa languages, might also be attached Albanian.

The present work tries to provide historical and linguistic arguments which suggest comparison of Albanian to Sumerian and claims the attention of Albanian historical linguistics and Albanology. Initiating of a nucleus of Assyriology-Sumerology could be the beginning of Albanian contribution to Sumerology, and an inducement to historical Albanian.

Arguments include typological comparison: Albanian can have equal Ergativity as Sumerian; genitive/possessive with “-ak, e-” (Hayes, Halloran); Albanian Short-Form presence in Sumerian in the form of MP,CP,DP,PA affixes (Hayes); word order; etymological comparison of parallel terms from Epic of Creation in Sumerian, Akkadian, and Sanskrit, through English to Albanian; comparison of names for gods/planets, months, cities; also sentences; agglutinative division Sumerian-English-Albanian with repetition of certain nouns, verbs, accusative pronouns, adverbs, showing the agglutinativity of Sumerian through Albanian: a possibility for the classification of Sumerian; etymological reevaluations of Albanian by the help of Sumerian.

Between the references:

J.A.Halloran-(Sumerian Lexicon,2006); J.L.Hayes-(A Manual of Sumerian Grammar and Texts, 2000).

September 2011, Prishtina, Kosova

Would Albanian Language enable us a more exact reading of the Sumerian/Babylonian Epic of Creation?

Abstract

The Epic of Creation is between the most interesting and most studied documents through 140 years in the science of Assyriology-Sumerology. To the numerous efforts for the study and interpretation of that cosmogony might also help the Albanian language.

Through comparative etymological three-language analysis, Sumerian-English-Albanian, of the phonetic similarities of different terms/characters in the Epic of Creation, and their agglutinative-semantic division, these gods/planets names themselves might retell us the Epic.

The analysis of terms Ki, Tiamat/Kiamak, Rakia/Rakkis, Anshar, etc., and gods/planets An/Shar/Nibiru/Marduk, confirmed by other scientific and historical-epic data, corroborates, in a linguistic way, the findings of Sitchin on the Epic of Creation. The analysis of the conclusion

of Falkenstein on the term Arrow/Life, of The Sumerian King List, and Steinkeller's work on Ninurta's Seal, is a direct argumentation of the contributions which might be given to Assyriology/Sumerology through Albanian language and interchangeably.

Key words: Sumer, Albanian, etymology, Tiamat, Ninurta, Epic of Creation.

September 2012, Macedonia

Would Albanian help us in the morphological reconstruction of cuneiform and Sumerian language?

The morphological reconstruction of Sumerian, as the process that follows its transliteration from cuneiform, continues to encounter numerous difficulties which result in lexical and grammatical discrepancies, uncertainty in the study and translation of this language. Albanian could help in establishing the rules of Sumerian morphological reconstruction, risen from the comparison of numerous lexical and grammatical elements they shear, which are also supported and corroborated with linguistic continuity for some basic terms and symbols of the heraldry of Illyrians and Arbers.

The nowadays accepted basic rule is that the cuneiform script does not represent the lexical and grammatical elements of Sumerian in a one by one relationship, "making it very difficult to reconstruct the morphology" (Hayes, 2000). The eclectic changes of the sign order during translation, subjective choices of their logographic or syllabic values, and the absence of standard reading lists of cuneiform signs, reveal the numerous discrepancies and the necessity of establishing the rules of morphological reconstruction.

The analysis through Albanian of the term ti/til – life/arrow and its match with Falkenstein's known conclusions, the complex term "nindabu" (ninda), and other terms and sentences, tell us the existence of reading or morphological reconstruction rules of cuneiform script and Sumerian language, which can be established by the help of Albanian. The role of division of signs in groups by horizontal lines. Word formation role of the stabilizant "a". The rule of end consonants or vowels repeating on the next syllable. The rules of division and combination of logographic and syllabic terms in the morphological reconstruction of Sumerian.

Key words: Albanian, Sumerian, cuneiform, reconstruction, morphologic, word-formation

METHOD

Typological comparison: Study of Sumerian Ergativity, Aglutinativity, Typology of Word Order, allowing for changes in morphological reconstruction. The comparison by "Swadesh List" is left aside as it gets more difficult because of discrepancies in the morphological and semantic reconstruction, as in the diri term "nidba" (Hayes,85), because of the absence of standard lists for reading cuneiform signs, and the absence of real dictionaries of Shumerian.

Falkenstein's TIL / TI – arrow / life

In 1936, the great sumerologist Adam Falkenstein studying the oldest Sumerian texts found in Jemdat-Nasr (and also those of Uruk IV/III, Urim, and Fara), arrived to the conclusion that got immediate acceptance by all Sumerologists of the world: "In the term Enlil-ti, which is often found in those texts, the bound syllabic reading "ti" of the cuneiform sign shows

phonetization of the cuneiform script of Sumerian, from the archaic period 3000-2600BC, that the language where the term Enlil-ti occurs is Sumerian, and also that, the Language in which respective words for the sign with logographic reading “arrow” and syllabic reading “ti = life”, are homophones, is the Language for which was created the Cuneiform script (Hayes,2000).” If we would analyse in Albanian language those words postulated by Falkenstein we would immediately see that they are homophones really, and they even have quite coherent etymologic-semantic relations:

The term for arrow = shigjetë - sh.ig.jetë - (a)sh.ik.jetë, includes semantically (and schematically in cuneiform) the term life = jetë and tells that the arrow makes the life go/leave, it removes the life. The form of the arrow sign , rotated to original position clockwise by 90°, represents the figure of a man (a life) stroke by the arrow. By breaking the sign in pieces following its etymology in Albanian, we might get to the following:

 has the reading aš (ash) – meaning is = asht in Albanian

 = igi ≈ go/leave, is the removal of life by the arrow, ig/ik/iq/heq; (Hayes: gin = to go ≈ (i)kin.

 = ti, translated life = jetë ≈ je.ti (you are /thou ast)

So, in Albanian “jetë & shigjetë” are: a) homophones; b) Albanian can give for both of them a good agglutinative etymology; c) the actual Albanian word for arrow=shigjet can be divided in parts that match semantically the division of the cuneiform sign for arrow, in its three graphic components: (a)sh + ig + jet, meaning in English: is + go/leave + life; d) ti = (je) ti = jet, - in English: "you are the life" = (the life) is thou = je ti. Also: TIL = TI + L = Life(je.ti) + Leave(ig/ik). Because in Albanian: leave = ik or l(ë), and leave is near the meaning of remove=heq/eq (ig/ik/ek/eg), and life=je.t(i), then we have the same equation for the Albanian word arrow/shigjet = ash + ig + jet (supported by graphic division of the sign), which is equal to the Sumerian division of til = ti+l.

Conclusion: + + = = (a)sh + ig + jetë = shigjetë, and according to Falkenstein, Albanian can be, the written language, for which was even invented the cuneiform script. Sumerian seems to be the primeval documentation of Albanian, arguments supporting this concept are ample and systematic (Shuke,2010).

Anastas Shuke

Indipendent scholar